

Safir Bulmaca Kutusu

Yavuz DEMİRKİRAN

Safir Bulmaca Kutusu

Yavuz DEMİRKİRAN

Parlak bir cumartesi sabahı Mia ve Leo, Büyükbaba'nın tavan arasını keşfediyorlardı. Tozlu güneş ışığı küçük yuvarlak bir pencereden içeri süzülüyordu. Mia eski sandıkların üzerinden tırmanırken iki siyah saç topuzu zıplıyordu. Turkuaz elbisesi hışırdıyordu. Leo turuncu çizgili gömleği ve ters taktığı kırmızı şapkasıyla arkasından geliyor, sırtıyordu. 'Şu harika şeylere bakın!' diye bağırdı. Mia gülümsedi, çilli burnu kırıştı. 'Dikkatlice arayalım,' dedi. 'Hazineler sessiz köşelerde saklanır.'

Tozlu kitapların yığınının arkasında Mia parıldayan bir şey fark etti. Derin mavi gökyüzü rengine küçük bir kutu çıkardı. Pürüzsüz ve parlak, kapağında üç tuhaf bulmaca oyulmuş bir safir kutuydu. Leo'nun yuvarlak gözleri kocaman açıldı. 'Vay! Büyülü mü?' Elini uzattı ama Mia onu nazıkçe durdurdu. 'Önce bakalım,' dedi. Koyu kahverengi gözleri merakla parladı. 'Her bulmacanın bir ipucu olmalı.'

Mia safir kutuyu yavaşça ellerinde çevirdi. İlk bulmacada üçgenler, daireler ve kareler bir resim gibi birbirine geçmişti. İkincisinde müzik notalarına benzeyen küçük işaretler vardı. Üçüncüsü ise birbirini tutan iki elin resmiydi. Leo başını yana eğdi. 'Bu zor görünüyor,' dedi, yaramaz gülümsemesi sönerek. Mia kolunu ona doladı. 'Birlikte deneyebiliriz,' dedi. 'Bulmacalar oyun gibidir. Sadece sabırlı olmamız gerek.'

Mia Őekil bulmacasını inceledi. 'Bu paraların tam olarak oturması gerek,' dedi. Parmaęıyla bir üçgeni çizdi. Leo bir kareyi yuvarlak delięe sokmaya alıřtı. 'Girmiyor!' diye söylendi. Mia pes etmedi. 'Çevirmeyi dene,' diye önerdi. Leo kareyi çevirdi ve yumuřak bir tık sesiyle yerine kaydđ. 'Bařardđn!' diye sevindi Mia. Leo'nun tombul yanakları gururla pembelendi. Bir bulmaca özölmüřtü.

İkinci bulmaca tamamen müzik ve seslerle ilgiliydi. Safir kapağın üzerinde küçük oyulmuş notalar dans ediyordu. Leo küçük bir melodi mırıldandı ve birden bir nota parladı. 'Müziği seviyor!' diye güldü. Mia tempo tuttu. Leo daha tiz, sonra daha pes mırıldandı, ta ki notalar eşleşene kadar. Ama bir nota karanlık kaldı. Leo kaşlarını çattı. 'Yapamıyorum.' Mia, 'Denemeye devam et. Çok yaklaştın!' dedi. Tekrar denedi ve son nota da parladı. Tık! İki bulmaca tamamdı.

Şimdi yalnızca üçüncü bulmaca kalmıştı: birbirine doğru uzanan iki oyulmuş el. Mia ve Leo birer ellerini kutunun üzerine koydular. Hiçbir şey olmadı. 'Belki de bükmemiz gerek,' dedi Leo. Sola, sonra sağa büktiler. Yine hiçbir şey. Leo'nun gülümsemesi kayboldu. 'Çok zor,' dedi ve elini çekti. Mia'nın sabırlı sesi yumuşacıktı. 'Şekilleri hatırlıyor musun? Durmamıştık. Birlikte düşünelim.'

Leo oturdu ve kollarını kavuşturdu. Kırmızı şapkası yana kaymıştı. 'Bunu asla çözemeyeceğiz,' diye mırıldandı. Mia yanına oturdu. 'Son notayı mırıldanamadığın zamanı hatırlıyor musun? Denemeye devam ettin ve oldu.' Leo kız kardeşine baktı. Çilli yüzü sakın ve sevecendi. 'Azim, vazgeçmemek demektir,' dedi. 'Takım çalışması da birbirimize yardım etmek.' Leo yavaşça başını salladı. 'Tamam. Tekrar deneyelim.'

Elleri birbirine bastırmayı denediler. Hiçbir şey. Kutuyu baş aşağı çevirmeyi denediler. Hiçbir şey. Leo'nun hayal kırıklığı kabardı. 'Bu sıkıcı!' diye bağırdı. Mia derin bir nefes aldı. 'Bir ipucu arayalım,' dedi. Oyulmuş elleri inceledi. 'Belki de aynı anda birer elimizi tutmalıyız.' Leo omuz silkti. 'Bunu zaten yaptık.' Mia gülümsedi. 'Ama belki de bunu birlikte, tam aynı anda yapmamız gerek.'

Mia ve Leo ellerini oyulmuş ellerin üzerine koydular. 'Hazır mısın?' diye sordu Mia. 'Bir, iki, üç!' Birlikte bastırdılar. Kutu kırıldı ama açılmadı. Leo iç çekti. 'İşe yaramadı.' Mia başını salladı. 'Biraz hareket etti! Bu yaklaştığımız anlamına gelir.' Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Gerçekten mi?' Mia başını salladı. 'Tekrar deneyelim. Bu sefer birlikte sayalım ve nazikçe bastıralım.' Tekrar tekrar denediler, hiç pes etmediler.

Birçok denemeden sonra Leo'nun aklına bir fikir geldi. 'Ya bastırırken mırıldanırsak?' dedi. Mia güldü. 'Deneyelim!' Basit bir melodi mırıldandılar ve elleri birbirine bastırdılar. Safir kutu hafifçe parladı. 'İşe yarıyor!' diye fısıldadı Leo. Ama sonra parıltı söndü. 'Neredeyse,' dedi Mia. 'Devam etmemiz gerek.' Bir kez daha denediler, daha yüksek sesle mırıldanıp sıkıca bastırdılar. Kutu titremeye başladı. 'Durma!' diye teşvik etti Mia.

Birden mutlu bir tık sesiyle kapak açıldı! Mia ve Leo nefeslerini tuttu. Safir kutunun içinde yukarı süzülen ve başlarının etrafında dönen küçük, parlayan bir yıldız vardı. 'Vay!' diye fısıldadı Leo. Yıldız üzerlerine ışıltılar serpti ve sıcak bir ses fısıldadı: 'Bulmacaları sabır ve takım çalışmasıyla çözdünüz.' Mia ve Leo birbirlerine sıkıca sarıldılar. 'Başardık!' diye sevindiler. Azimleri karşılığını vermişti.

Yıldız tekrar kutuya yerleşti ve kutu parlak yıldız ile müzik notası çıkartmalarıyla doldu. Ayrıca küçük bir not vardı: 'Asla pes etmeyen bulmaca çözücüler için.' Leo gömleğine bir çıkartma yapıştırdı ve sırtıttı. 'Bu şimdiye kadarki en iyi bulmacaydı!' Mia gülümsedi, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümseme yayıldı. 'Ve bunu birlikte yaptık,' dedi. 'Takım çalışması bunu mümkün kıldı.' Kutuyu dikkatlice kapattılar ve başka bir gün daha çok bulmaca çözmeye söz verdiler.

Eve dönerken Leo safir kutuyu bir hazine gibi tutuyordu. 'Mia, ben vazgeçmek istediğimde bana yardım ettin,' dedi. Mia kıvrıcık saçlarını karıştırdı. 'Sen de müzikte bana yardım ettin,' diye yanıtladı. 'İyi bir takımız.' Spor ayakkabıları patikada çıkırdadı. Güneş yüzlerini ısıtıyordu. Bir sorunun peşini bırakmamanın ve birbirlerine yardım etmenin büyük başarıları mümkün kıldığını öğrenmişlerdi.

Odalarına döndüklerinde Mia safir kutunun ve üç bulmacanın resmini çizdi. Leo etrafına yıldız çıkartmaları yapıştırdı. 'Çerçeveleyelim,' dedi. Mia başını salladı. 'Hatırlayalım diye.' Resmi yataklarının üstüne astılar. Her gece ona bakıp gülümsediler. Kutu rafta duruyordu; azmin ve takım çalışmasının zor bulmacaları mutlu sürprizlere dönüştürdüğü bir hatırlatıcısıydı.

Ertesi gün kutuyu Büyükbaba'ya gösterdiler. 'Çözdünüz mü?' diye sordu şaşkınlıkla. Mia ve Leo gururla başlarını salladılar. 'Birçok deneme gerekti,' dedi Leo. Büyükbaba gülümsedi. 'En iyi başarı türü budur,' dedi. 'Uğruna çalıştıkların.' Mia ve Leo gizli bir gülümseme paylaştılar. Denemeye devam edip birlikte çalıştıkları sürece hiçbir bulmacanın çok zor olmadığını biliyorlardı.

O günden sonra Mia ve Leo her yerde bulmaca aradılar. Sabırlı ve nazik oldukları sürece her sorunun bir çözümü olduğunu biliyorlardı. Safir kutu raflarında kaldı, güneş ışığında parıldadı. Ve ne zaman zor bir şeyle karşılaşsalar, o mutlu tık sesini hatırlayıp fısıldadılar: 'Bunu birlikte yapabiliriz.' Çünkü azim, takım çalışması ve biraz sabır büyük başarıları mümkün kılar.